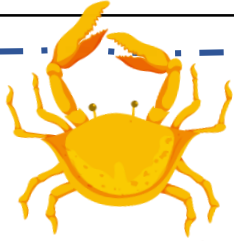

นิทาน เรื่อง ปูทองรู้คุณ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สำนวนวรรณคดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ขวนอ่านนิทานคติธรรม
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ทด๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

นิทาน เรื่อง ปูทองรู้คุณ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งมีพราหมณ์คนหนึ่งประกอบอาชีพทำนา ดวงตาของพราหมณ์เป็นวงกลม ๓ ชั้น ใส่แว่น สามารถมองเห็นอะไรชัดเจนกว่าคนอื่น

วันหนึ่งพราหมณ์ได้เดินออกไปยังหนองน้ำปลายนา ได้พบปูตัวหนึ่งมีสีทอง กำลังกระหายน้ำใกล้จะตาย พราหมณ์จึงนำผ้ามาห่อปูทองพาไปยังแม่น้ำ แล้วปล่อยปูทองว่ายน้ำไป พราหมณ์มีความสุขที่ได้ช่วยปูทองให้พ้นจากความทุกข์ทรมาน และทุกครั้งที่พราหมณ์มายังหนองน้ำจะพบปูทองที่เติบโตใหญ่ขึ้นอยู่เสมอจนเกิดความคุ้นเคยระหว่างกัน

ใกล้กับหนองน้ำนั้นมีกาตัวเมียคู่หนึ่งอาศัยอยู่บนต้นตาลใหญ่ นางกาเกิดอาการแพ้ท้องอยากกินดวงตาพราหมณ์ จึงได้อ้อนวอนขอให้พ่อกาช่วยคิดแผนร้ายโดยไปขอให้งูเห่าที่อาศัยอยู่ในจอมปลวกได้ต้นตาลเดียวกันไปกัดพราหมณ์ แล้วค่อยจิกควักลูกตามากิน พ่อกาก็เห็นด้วย นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมากาททั้งสองเริ่มปรนนิบัติงูเห่าด้วยการหาอาหารมาให้กินเป็นประจำ จนวันหนึ่งจึงเอ่ยปากขอร้องให้วัวนาทวงบุญคุณกับงูเห่าขอให้งูเห่าไปกัดพราหมณ์ วันต่อมาเมื่อพราหมณ์เดินมาที่ปลายนา งูเห่าเลื้อยออกมาจากโพรงแล้วเข้ามากัดพราหมณ์ล้มลงนอนร้องครวญครางจนแน่นิ่งอยู่กับพื้น ส่วนงูเห่าเลื้อยเข้าจอมปลวกไป ปูทองรีบขึ้นมาจากน้ำกระโดดขึ้นไปเกาะอยู่บนอกของพราหมณ์ พ่อกาบินมาเกาะบนร่างพราหมณ์และกำลังจะจิกดวงตาของพราหมณ์ ปูทองใช้ก้ามปูหนีบคอของพ่อกาไว้แน่นแล้วพูดว่า

“เจ้ากาชั่ว เจ้าเรียกงูเห่าออกมาเดี๋ยวนี้ มิเช่นนั้นเจ้าคอขาดแน่ ๆ”

พ่อกากลัวตายจึงร้องเรียกงูเห่าว่า “เฮ้ย...งูเห่าเพื่อนรัก
กลับมาก่อน ข้าถูกปูตาโปนหนีบคอแล้ว กลับมาช่วยกันก่อน”

งูเห่าพอได้ยินเสียงเรียกก็เลื้อยกลับมาแม่แม่เบี้ยหันจะฉกปูทอง ปูทองจึงใช้กำมปูอีกข้าง หนึ่งหนีบคองูเอาไว้อีก งูเห่าเดินไม่หลุดจึงร้องถามปูทองว่า “เจ้าปูตาโปน ปล่อย พวกข้าเดี๋ยวนี้นะ เจ้าหนีบคอพวกข้าทั้งสองไว้ทำไม”

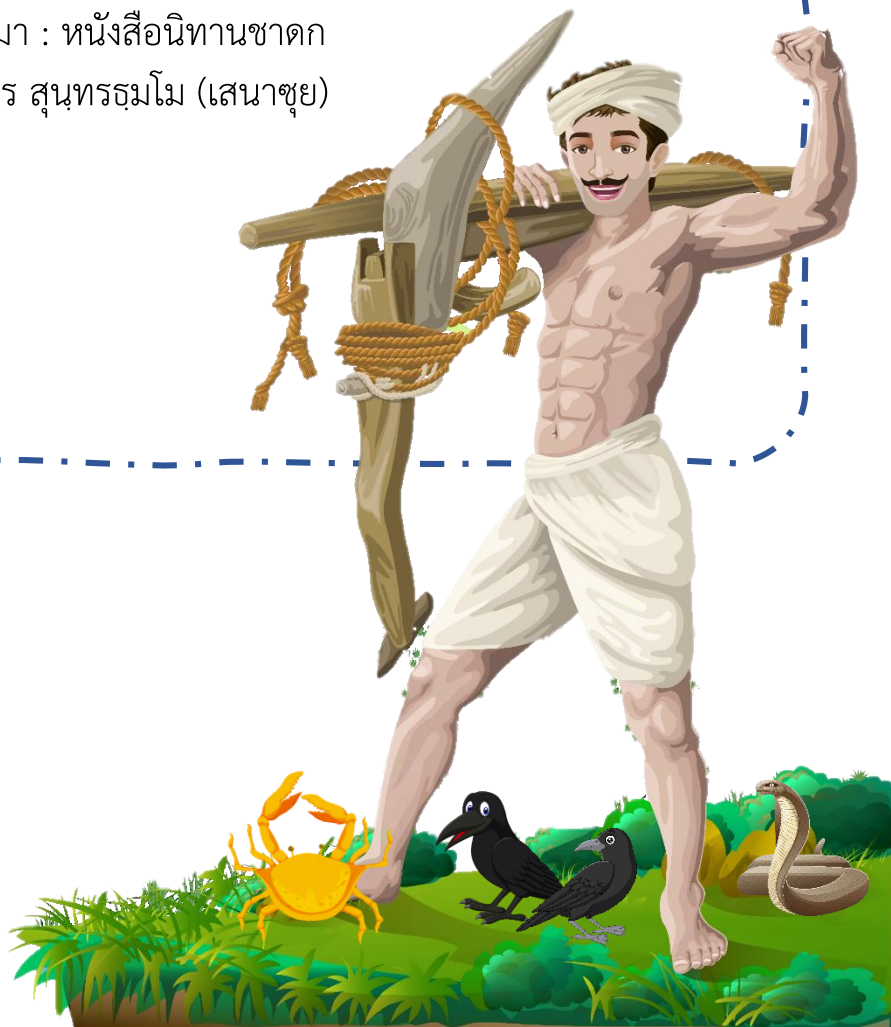
ปูทองตอบว่า “เจ้างูเห่าชั่ว ชายคนนี้เป็นที่พึ่งของข้า ถ้าเขาตายไปข้าก็ต้องตายด้วย เพราะไม่มีผู้คุ้มครอง เจ้ามาทำให้เขาตายเสียแล้ว พวกเจ้าต้องตาย”

งูเห่าฟังแล้วคิดจะล่อลวงปูทองจึงพูดว่า “เจ้าปูตาโปน ถ้าเช่นนั้น ข้าจะดูตพิษ กลับคืนให้เขาฟื้นคืนชีพมา เจ้าปล่อยพวกข้าก่อนสิ ก่อนที่พิษร้ายแรงจะทำให้เขาตาย”

ปูทองรู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของงูเห่าจึงพูดว่า “เจ้างูเห่าชั่ว ข้าจะปล่อยเจ้า ต่อเมื่อ เห็นชายคนนี้ลุกขึ้นได้ก่อนแล้ว ข้าถึงจะปล่อยกาไป” ว่าแล้วก็คลายกำมปูให้งูเลื้อยไป ดูตพิษคืน เมื่อพราหมณ์ได้ลุกขึ้นยืนเป็นปกติแล้ว ปูคิดว่าถ้าขึ้นปล่อยให้สัตว์ทั้งสองนี้ไป ก็จะกลับมาทำร้ายพราหมณ์อีก จึงใช้กำมปูหนีบคอสัตว์ทั้งสองเสียชีวิตทันที ฝ่ายนางกา ที่เกาะอยู่บนต้นตาลเห็นเหตุการณ์กลับตาลปัตรเช่นนั้นก็รีบบินหนีไปอยู่ที่อื่น พราหมณ์จึงโยนร่างของพ่อกาและงูเห่าทิ้งเข้าป่าไป

นับตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา พราหมณ์และปูทองก็ยังสนิทสนมคุ้นเคยกันมากยิ่งขึ้น กว่าแต่ก่อน ต่างช่วยเหลือเกื้อกูลกันจนตราบสิ้นชีวิต

ที่มา : หนังสือนิทานชาดก
โดย พระมหาสุนทร สุนทรธมโม (เสนาชูย)

ใบงานที่ ๕ เรื่อง นิทานอ่านสนุก
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ลำราณรสุวรรณคต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ชวนอ่านนิทานคตธรรม
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

คำชี้แจง อ่านนิทานเรื่อง “พุทธรู้คุณ” แล้วตอบคำถาม

๑. ทำไมงูเห่าต้องทำร้ายพราหมณ์

๒. ทำไมกาตัวเมียต้องอยากกินตาของพราหมณ์

๓. พุทธรู้วิธีการช่วยเหลือพราหมณ์อย่างไรให้รอดชีวิต

๔. ถ้าหากนักเรียนเป็นกาตัวเมียจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไรโดยไม่ทำร้ายพราหมณ์

๕. จงบอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านและอธิบายการนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน
